

[Justitsministeren.]

Det ærede Medlem vil ogsaa i § 84 have strøget Gentagelsesbestemmelsen. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at der kun er Tale om en Straffeforhøjelsesgrund i det Tilfælde, hvor en, som har hengivet sig til Forbrydelse i erhvervsmæssigt Øjemed, efter at have været straffet for det og løsladt fra Fængselet, igen optager Forbrydelsen som et Erhverv. Men man kan naturligvis forhandle om denne Bestemmelse.

Det ærede Medlem savnede en Bestemmelse om Privatdetektivs Virksomhed, og jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem indskrænkede sig til at begære en Bestemmelse om, at den, som driver privat Detektivvirksomhed, skulde kunne straffes. En saadan Bestemmelse tror jeg godt, jeg kan forhandle mig til Rette med det ærede Medlem om; derimod vilde jeg nære større Betænkelighed ved, at ogsaa den, der benyttede sig af en saadan Detektiv, skulde kunne straffes.

Det ærede Medlem nævnte, at man skulde udvide § 228, Stykke 4, saaledes, at voksne Sønner af Kvinder, der ernærer sig ved Utugt, og Faderen til en Kvinde, der ernærer sig ved Utugt, skulde kunne leve i hendes Hjem og forsørges af hende. Det er en Skønssag, hvorvidt man skal udstrække det straffbare i denne Henseende, og derom kan der naturligvis forhandles; kommer der Ændringsforslag frem i Udvalget, og vinder de nogen Tilslutning, skal jeg gerne tage Spørgsmaalet op til Overvejelse og Samarbejde med Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro udtalte sig ogsaa meget velvilligt overfor det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem udtalte Frygt for, at saaledes som det var affattet, skulde der ikke blive fuld Lighed for Loven. Jeg maa dog sige, at hvis Straffen udmaales helt mekanisk, bliver der ikke Lighed for Loven. Hvis to Personer, for at tage det Eksempel, det ærede Medlem anførte, efter den nu bestaaende Lovgivning bliver idømt nogle Aars Tugthus, kan det for den ene, som har været vant til at færdes paa Landevejene og sove i Grøfter, være et maaske endogsaa helt behageligt Ophold, medens det for den anden, som har været bedre stillet i Livet, er en ganske overordentlig haard Tortur, kan man næsten sige. Saaledes som Bestemmelserne er opstillet i dette Lovforslag, tror jeg, at man naar saa vidt frem imod virkelig Lighed for Loven, som man kan.

Det ærede Medlem erkendte, at Tugthus vel ikke kunde indrettes saaledes, at

der blev synderlig Forskel paa det og de andre Straffarter eller den nærmest liggende Straffart. Det er rigtigt, det har jeg allerede gjort Bemærkning om.

Det ærede Medlem ønskede, at Dommeren skulde være Formand for Fængselsnævnet, da ellers Fængselsdirektøren vilde faa for stor Indflydelse i Fængselsnævnet. Fængselsdirektøren er jo den, der har haft Lejlighed til at faa Indberetning om og følge Fangen, mens han var i Fængselet; han er derfor den Mand, som maa have det bedste saglige Kendskab til Fangen og hans Forhold; og derfor bør han ogsaa, tror jeg, have den overvejende eller en meget væsentlig Indflydelse paa de Bestemmelser, Fængselsnævnet træffer.

Det ærede Medlem mente, at vi kunde se Tiden an med Hensyn til, hvorledes vi vilde indrette vort Fængselsvæsen. Maa jeg dertil gøre den Bemærkning, at det er ganske overordentlig vigtigt, hvordan Fængselsvæsenet er indrettet; et uheldigt Fængselsvæsen virker i høj Grad til at formere Forbrydernes Antal i et Samfund. Har man ikke sit Fængselsvæsen indrettet vel, kan man i Stedet for at bekæmpe Forbrydelser gennem Fængselsvæsenet tværtimod stimulere dem.

Vi skal jo have betydelige Ændringer i vort Fængselsvæsen. Naar et Straffelovforslag vedtages omtrent i den Skikkelse, hvori det her foreligger — helt uforandret bliver det jo ikke, men Forhandlingen viser godt Haab om, at Lovforslaget kan blive vedtaget uden meget betydelige Ændringer —, tror jeg rigtignok ikke, vi skal se Tiden alt for meget an. Naar vi har faaet en mere tidssvarende Straffelov, skal vi ogsaa bestræbe os for at bygge op omkring den et Fængselsvæsen, der svarer til Tidens Aand; og som sammen med Straffebestemmelserne kan modarbejde Kriminaliteten i vort Samfund paa den bedste Maade. Jeg glæder mig derfor over at kunne føre frem her i Tinget et Forslag om, at Fængselsvæsenet skal ordnes inden en kort Frist, og at Grundlaget dertil skal lægges ved, at der inden to Aar skal forelægges Rigsdagen et Forslag om, hvorledes det skal ordnes.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro bekæmpede Dagsbodsystemet, og det gjorde ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem Hr. Pürschel anerkendte udtrykkeligt den Hensigt, som ligger bagved, og jeg tvivler for øvrigt heller ikke om, at det ærede Medlem Hr. Vagn Bro gør det, men man anser det for at være mindre praktikabelt, rent ud upraktisk. Jeg vil